

ΣΤΕ 2004/2013 [Παράνομη αδειοδότηση κεραίας σταθμού κινητής τηλεφωνίας]

Περίληψη

-Η άδεια εγκατάστασης κεραίας κινητής τηλεφωνίας εκδίδεται χωρίς δημοσιότητα, μόνη δε η τοποθέτηση της προβλεπόμενης πινακίδας, με τον αριθμό της άδειας, ακόμη και όταν προκύπτει ότι τηρήθηκε η υποχρέωση αυτή, δεν συνιστά στοιχείο πρόσφορο για τη γνώση της άδειας από τους περιοίκους, διότι κατά νόμο τοποθετείται στη βάση της κεραίας, που αποτελεί σημείο μη προσιτό στο ευρύ κοινό και ορατό από αυτό, τουλάχιστον στις περιπτώσεις εγκατάστασης της κεραίας σε δώμα οικοδομής. Δεν μπορεί από μόνη την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος των έξι ετών περίπου από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης έως την κατάθεση της αιτήσεως ακυρώσεως να συναχθεί τεκμήριο γνώσης της πράξης αυτής εκ μέρους των αιτούντων σε χρόνο που να καθιστά την κρινόμενη αίτηση εκπρόθεσμη.

-Στην Περιβαλλοντική Έκθεση που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα προς έγκριση, δεν περιλαμβάνεται, έστω και συνοπτική, παρουσίαση των τυχόν εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν, βάσει περιβαλλοντικών κριτηρίων, ως προς τη θέση εγκατάστασης του επίδικου σταθμού. Εφόσον στην Περιβαλλοντική Έκθεση γίνεται περιγραφή μίας και μοναδικής θέσης τοποθέτησης της κεραίας και δεν προκύπτει ότι εξετάστηκαν, βάσει περιβαλλοντικών κριτηρίων, εναλλακτικές λύσεις και θέσεις, η προσβαλλόμενη πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του επίδικου σταθμού βάσης κινητής τηλεφωνίας δεν έχει εκδοθεί νομίμως και για το λόγο αυτό πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη νομαρχιακή απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων και η ερειδόμενη σε αυτήν, έστω και εάν η έκδοσή της προηγήθηκε χρονικά, άδεια της Ε.Τ.Τ.Τ.

Πρόεδρος: *N. Ρόζος*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση α) της 286/29/12.6.2003 απόφασης του Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), με την οποία χορηγήθηκε στην εταιρεία «Σ. Ε.-Τ. Α.Ε.Β.Ε.» άδεια κατασκευής κεραίας σταθμού στην ξηρά στη θέση «ΧΑΛΑΝΔΡΙ 1», στη συμβολή των οδών Σαρανταπόρου 16 και Κύμης στο Δήμο Χαλανδρίου, και παρασχέθηκε η σύμφωνη γνώμη για την κατασκευή οικίσκου στέγασης

- μηχανημάτων και των συναφών δομικών κατασκευών και β) της 7547/20.2.2004 απόφασης του Νομάρχη Αθηνών, υπογραφόμενης από την Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Προστασίας Περιβάλλοντος της Νομαρχίας Αθηνών, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου.
3. Επειδή, το νομοθετικό πλαίσιο των κεραιών κινητής τηλεφωνίας ρυθμίστηκε αρχικά με το ν. 2075/1992 (Α΄ 129) στο άρθρο 24α του οποίου (που προστέθηκε με το άρθρο 41 παρ. 2 του ν. 2145/1993 (Α΄ 88) και διατηρήθηκε σε ισχύ με τα άρθρα πέμπτο παρ. 3 περ. Β και έκτο του ν. 2246/1994, Α΄ 172), ορίστηκαν τα εξής: «1. Εκτός από τις εγκαταστάσεις του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, για την εγκατάσταση κεραίας σταθμού στην ξηρά, εξαιρουμένης της λήψης ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων που προορίζονται για απευθείας λήψη από το ευρύ κοινό, απαιτείται άδεια η οποία χορηγείται από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. 2. (Όπως το πρώτο εδάφιο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 2181/1994, Α΄ 10). Επιτρέπεται η εγκατάσταση δομικών ή μηχανικών κατασκευών πάνω στις οποίες τοποθετούνται κεραιές, πομποί, αναμεταδότες, και άλλες συναφείς εγκαταστάσεις σε δάση ... εφόσον δεν προκαλείται κίνδυνος πυρκαγιάς ..., ύστερα από άδεια του οικείου νομάρχη. Η εν λόγω άδεια χορηγείται σε ... τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις που έχουν ως αντικείμενο την ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία δικτύων ραδιοεπικοινωνιών ... 5α. Επιτρέπεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών η κατασκευή οικίσκου στέγασης μηχανημάτων σταθμών ραδιοεπικοινωνίας ... για την τοποθέτηση κεραιών εκπομπής ή και λήψης ραδιοηλεκτρικών σημάτων ... δ. (Όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 34 του ν. 2166/1993, Α΄ 137). Για την έγκριση τοποθέτησης των παραπάνω εγκαταστάσεων σε εντός ή εκτός σχεδίου περιοχές ειδικής προστασίας... και κατ' εξαίρεση των ισχυουσών σε αυτές διατάξεων και περιορισμών απαιτείται η σύμφωνη γνώμη των κατά περίπτωση αρμοδίων υπηρεσιών ή και της Ε.Π.Α.Ε. ... ε. Για την κατά τα ανωτέρω τοποθέτηση των εν λόγω εγκαταστάσεων δεν απαιτείται η έκδοση οικοδομικής αδείας, αλλά έγκριση που χορηγείται από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία ... ζ. Στις δημιουργούμενες ως άνω εγκαταστάσεις λαμβάνονται μέτρα προφύλαξης του κοινού που καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ... 7. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορούν να τροποποιούνται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου και να καθορίζονται οι εφαρμοζόμενοι τεχνικοί κανονισμοί και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας έκδοσης των εγκρίσεων». Κατ' επίκληση της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης του εδαφίου ζ΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 24α εκδόθηκε η

53571/3839/1.9.2000 κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας, Μεταφορών και Επικοινωνιών (Β΄ 1105), με τίτλο «Μέτρα προφύλαξης του κοινού από τη λειτουργία κεραιών εγκατεστημένων στην ξηρά». Με την απόφαση αυτή προβλέφθηκε, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 6 παρ. 1 ότι ... «Ο κάτοχος της κεραίας υποβάλλει μελέτη (ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών της κεραίας) στην Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε.) και παραλαμβάνει βεβαίωση υποβολής της μελέτης. Η βεβαίωση αυτή υποβάλλεται στην αρμόδια υπηρεσία για την έκδοση της άδειας εγκατάστασης κεραίας. Στη συνέχεια η Ε.Ε.Α.Ε. ύστερα από εξέταση της μελέτης, το συντομότερο δυνατόν, αποστέλλει τη σύμφωνη γνώμη της στην αρμόδια υπηρεσία προκειμένου να χορηγηθεί η άδεια εγκατάστασης της κεραίας. Πάντως εάν παρέλθει χρονικό διάστημα ενός (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής της σχετικής μελέτης από την Ε.Ε.Α.Ε. και δεν έχει ειδοποιηθεί η αρμόδια υπηρεσία από την Ε.Ε.Α.Ε. για την ύπαρξη τυχόν σφάλματος στη μελέτη, χορηγείται η άδεια με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 7». Στη συνέχεια με το ν. 2801/2000 (Α΄46) ρυθμίστηκε εκ νέου το καθεστώς των κεραιών κινητής τηλεφωνίας. Στο άρθρο 1 του νόμου αυτού υπό τον τίτλο «Κεραίες», ορίστηκαν τα ακόλουθα: «1. Ορισμοί ... 2. Δημιουργία κατασκευών κεραιών στην Ξηρά. Α. Για την κατασκευή κεραίας σταθμού στην ξηρά, που χρησιμοποιείται για την εκπομπή ή/και λήψη ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας ή χρησιμοποιείται ως μέρος ενός συστήματος κεφαλής δικτύου καλωδιακής τηλεόρασης απαιτείται άδεια, η οποία χορηγείται από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών (ήδη, από 1.1.2001, από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, σύμφωνα με τα άρθρα 3 παρ. 14 εδ. κ και 16 του ν. 2867/2000, Α΄ 273). Από την υποχρέωση αυτή εξαιρούνται: Β. Πριν από νέα κατασκευή κεραίας ή τροποποίηση υφιστάμενης κατασκευής ο κάτοχος του σταθμού πρέπει να μεριμνήσει για την έκδοση της άδειας ή την τροποποίησή της. ... Γ. ... Δ. Με αποφάσεις του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται η μορφή και το περιεχόμενο της αίτησης που υποβάλλεται για κάθε περίπτωση νέας ή υφιστάμενης κατασκευής, τα στοιχεία και οι όροι που περιλαμβάνονται υποχρεωτικά στην άδεια, η ακολουθούμενη διαδικασία για την έκδοσή της, τα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Μέχρι την έκδοση των αποφάσεων αυτών, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24Α του ν. 2075/1992 (Α΄ 124). Ε. Για την εγκατάσταση σταθμών των εταιρειών που παρέχουν τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες στο κοινό, επιτρέπεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών η κατασκευή οικίσκου στέγασης μηχανημάτων των σταθμών ραδιοεπικοινωνίας ... και δομικών κατασκευών (μεταλλικών πυλώνων, ιστών, δικτυωμάτων κ.λπ.) ... Η. Για την τοποθέτηση, σύμφωνα με την παράγραφο αυτήν, των σχετικών εγκαταστάσεων, δεν απαιτείται η

έκδοση οικοδομικής άδειας, αλλά έγκριση που χορηγείται από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία ύστερα από έλεγχο των δικαιολογητικών που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Με την ίδια απόφαση μπορούν να καθορίζονται οι λεπτομέρειες της διαδικασίας έκδοσης των πολεοδομικών εγκρίσεων και να προσδιορίζονται οι περιπτώσεις για τις οποίες η έγκριση από τον οικείο Νομάρχη των περιβαλλοντικών όρων εγκατάστασης κατασκευών κεραιών αποτελεί προϋπόθεση της πολεοδομικής έγκρισης. Μέχρι την έκδοση των αποφάσεων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24Α του ν. 2075/1992». Κατ' επίκληση του ανωτέρω εδαφίου Δ' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2801/2000 εκδόθηκε ο υπ' αριθ. 236/79/23.11.2001 «κανονισμός αδειών κατασκευών στην ξηρά» (Β' 1649/ 2001) από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), στην οποία είχε παραχωρηθεί, δυνάμει της παρ. 14 του άρθρου 3 του ν. 2867/2000 (Α' 273), η αρμοδιότητα έκδοσης των κανονιστικών και ατομικών πράξεων που αφορούσαν την έκδοση αδειών κατασκευής κεραιών κινητής τηλεφωνίας κατ' άρθρο 1 του ν. 2801/2000. Στο άρθρο 7 του ανωτέρω κανονισμού, με τίτλο «Τροποποίηση Άδειας» ορίστηκαν τα εξής: «1. Αλλαγή της θέσης της Κατασκευής Κεραίας δεν μπορεί να γίνει με τροποποίηση της Άδειας αλλά απαιτεί την έκδοση νέας Άδειας Κατασκευής Κεραίας, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 3 του παρόντος. 2. Πριν από τροποποίηση υφιστάμενης Κατασκευής Κεραίας, απαιτείται τροποποίηση της Άδειας για την οποία μεριμνά ο κάτοχος της Άδειας. Ιδιαίτερα, τροποποίηση της Άδειας υφιστάμενης Κατασκευής Κεραίας, απαιτείται στις ακόλουθες περιπτώσεις: α. Τροποποίηση του δομικού μέρους της υφιστάμενης Κατασκευής Κεραίας, συμπεριλαμβανομένου του ύψους της Κατασκευής. β. Χρήση της υπάρχουσας Κατασκευής Κεραίας για διεξαγωγή επιπρόσθετων Υπηρεσιών Ραδιοεπικοινωνίας πλέον των προβλεπομένων στην Άδεια Κατασκευής Κεραίας. 3. Για την τροποποίηση της Άδειας, ο Κάτοχος της Άδειας θα πρέπει να υποβάλει στην Ε.Ε.Τ.Τ. αίτηση, η οποία περιλαμβάνει βεβαίωση κατάθεσης νέας μελέτης στην Ε.Ε.Α.Ε. ή γνωμάτευση επί αυτής και εφόσον ισχύει η περίπτωση του εδαφίου α' της παραγρ. 2 του παρόντος άρθρου, νέα πολεοδομικά σχέδια της Κατασκευής, σύμφωνα με το Παράρτημα Ι και τη σύμφωνη γνώμη της ΥΠΑ, εφόσον υπάρχει αύξηση του ύψους της Κατασκευής. 4. Δεν απαιτείται τροποποίηση της Άδειας Κατασκευής Κεραίας για τις περιπτώσεις προσθήκης κεραιών, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται αθροιστικά οι παρακάτω προϋποθέσεις: α. τοποθετούνται σε νόμιμα υφιστάμενη Κατασκευή Κεραίας, β. οι συγκεκριμένες κεραιές προορίζονται για διεξαγωγή Υπηρεσιών Ραδιοεπικοινωνίας που προβλέπονται στην Άδεια Κατασκευής Κεραίας, γ. δεν προκαλείται οποιαδήποτε τροποποίηση στη δομική κατασκευή της Κατασκευής Κεραίας, συμπεριλαμβανομένου του ύψους της Κατασκευής, δ. υπάρχει βεβαίωση υποβολής νέας μελέτης στην Ε.Ε.Α.Ε. ή γνωμάτευση της Ε.Ε.Α.Ε., σύμφωνα με

τα οριζόμενα στην Κ.Υ.Α. 53571/3839/2000 (ΦΕΚ 1105/Β/2000) ή σε άλλη διάταξη Νόμου ή Υπουργικής Απόφασης ή Πράξη της Διοίκησης με την οποία η εν λόγω Κ.Υ.Α. τροποποιείται ή αντικαθίσταται, ε. έχει γίνει Εκχώρηση των ραδιοσυχνοτήτων ή Απονομή των χρησιμοποιούμενων ραδιοσυχνοτήτων για αποκλειστική χρήση ή οι ραδιοσυχνότητες που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν δεν χρειάζονται Εκχώρηση ή Απονομή, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Στις περιπτώσεις αυτές, ο κάτοχος της Κατασκευής Κεραίας υποχρεούται, πριν από την τοποθέτηση των κεραιών, να καταθέσει στην Ε.Ε.Τ.Τ.: Δήλωση με τα στοιχεία της κεραίας, όπως στο Παράρτημα II, Βεβαίωση υποβολής νέας μελέτης στην Ε.Ε.Α.Ε. ή γνωμάτευση επί της μελέτης αυτής, Αποδεικτικό νόμιμης χρήσης της ραδιοσυχνότητας». Ακολουθώντας με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 15393/2332/5.8.2002 (Β' 1022), που εκδόθηκε κατ' επίκληση των διατάξεων του ν. 3010/2002 (Α' 91), και σε συμμόρφωση προς τις οδηγίες 96/61/ΕΚ και 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συμπληρώθηκε δε με την Κ.Υ.Α. ΕΥΠΕ/οικ. 126880/2.3.2007 (Β' 435), κατατάχθηκαν ως ειδικά έργα στα έργα της δεύτερης κατηγορίας, για τα οποία απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και έγκριση περιβαλλοντικών όρων, οι σταθμοί βάσης και οι αναμεταδότες κινητής τηλεφωνίας, οι οποίοι δεν είχαν περιληφθεί στους πίνακες της προγενέστερης σχετικής Κ.Υ.Α. 69269/5387/24.10.1990 (Β' 678). Κατόπιν τούτου με τον 355/18/15.9.2005 Κανονισμό της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Β' 1471), με τον οποίο συμπληρώθηκε το παράρτημα και αντικαταστάθηκε η προαναφερόμενη παράγραφος 3 του άρθρου 7 του Κανονισμού 236/79/23.11.2001, προστέθηκε η έγκριση περιβαλλοντικών όρων στα απαιτούμενα για τη χορήγηση και για την τροποποίηση αδειάς κατασκευής κεραίας υπαγόμενης στις διατάξεις του ν. 2801/2000. Στη συνέχεια, εκδόθηκε ο ν. 3431/2006 (Α' 13) ο οποίος ρύθμισε εξ υπαρχής τα ζητήματα χορήγησης αδειών εγκατάστασης κεραιών κινητής τηλεφωνίας. Ειδικότερα, στο άρθρο 1 παρ. 1 ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις το παρόντος νόμου καθορίζουν το πλαίσιο παροχής δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συναφών ευκολιών και συναφών υπηρεσιών εντός της Ελληνικής Επικράτειας, ενσωματώνοντας συγχρόνως και τις οδηγίες 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ, 2002/22/ΕΚ και 2002/77/ΕΚ», στο άρθρο 6 ότι «1. ... ο έλεγχος, η ρύθμιση και η εποπτεία της αγοράς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών ασκούνται από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), η οποία αποτελεί την Εθνική Ρυθμιστική Αρχή (NRA) σε θέματα παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συναφών ευκολιών και συναφών υπηρεσιών και είχε συσταθεί με το ν. 2246/1994 ... 2. Η Ε.Ε.Τ.Τ. είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή με έδρα την Αθήνα και απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας. ... 3. ...». Στο άρθρο 12 προβλέπονται οι αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ., από τις οποίες οι περισσότερες συνίστανται σε έκδοση εκτελεστών ατομικών πράξεων και

αποφάσεων κανονιστικού περιεχομένου και στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση λβ' του άρθρου αυτού, τόσο κατά την αρχική διατύπωσή της, όσο και μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 24 παρ. 2 του ν. 3534/2007 (Α' 40), η χορήγηση των αδειών κατασκευής κεραιών σταθμών στην ξηρά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και η έκδοση κάθε αναγκαίας κανονιστικής πράξεως για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, αναφερόμενης ιδίως στη διαδικασία χορηγήσεως της άδειας κατασκευής, στους όρους συνεγκαταστάσεως ή από κοινού χρήσεως ευκολιών, στις προϋποθέσεις ταυτοποιήσεως της κάθε κατασκευής κεραιάς και στις διαδικασίες τροποποιήσεως ή ανακλήσεως των αδειών. Περαιτέρω, στο άρθρο 31 του νόμου αυτού ορίστηκαν τα ακόλουθα: «1. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στις κατασκευές κεραιών για τις οποίες απαιτείται άδεια σύμφωνα με το στοιχείο Α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2801/2000 (ΦΕΚ 46 Α'). 2. Η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε.), είτε διά των οργάνων της ή με συνεργεία που έχουν ειδικά προς τούτο εξουσιοδοτηθεί από αυτήν, υποχρεούται να ελέγχει την τήρηση των ορίων ασφαλούς έκθεσης του κοινού σε ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία από κάθε κεραία: α) αυτεπαγγέλτως και κατά τρόπο δειγματοληπτικό, ετησίως σε ποσοστό 20% τουλάχιστον των αδειοδοτημένων από την Ε.Ε.Τ.Τ. κεραιών, που λειτουργούν εντός σχεδίου πόλεως, β) κατόπιν αίτησης εκ μέρους της Ε.Ε.Τ.Τ. ή οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου, που έχει έννομο συμφέρον, εντός είκοσι εργάσιμων ημερών από την υποβολή του σχετικού αιτήματος. Στην περίπτωση αυτή η Ε.Ε.Α.Ε. υποχρεούται να γνωστοποιεί αμέσως τα αποτελέσματα του ελέγχου στον αιτούντα και στον κάτοχο της κατασκευής κεραιάς... 3. ... Τα αποτελέσματα των ελέγχων ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας δημοσιεύονται άμεσα στην ιστοσελίδα της Ε.Ε.Α.Ε. και συγκεντρωτικά ανά έτος. 4. Σε περίπτωση διαπίστωσης υπέρβασης των επιτρεπόμενων ορίων εκπεμπόμενης ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, εφαρμόζονται οι κυρώσεις, που προβλέπει η υπ' αριθμ. 53571/3839/6.9.2000 (ΦΕΚ 1105 Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Μεταφορών και Επικοινωνιών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών αυτών μπορεί να τροποποιείται η άνω απόφαση. ... 5. ... 9. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου απαγορεύεται η εγκατάσταση κατασκευής κεραιάς, για την οποία δεν έχει υποβληθεί και εγκριθεί από την Ε.Ε.Α.Ε. μελέτη, που αποδεικνύει ότι δεν υπάρχουν χώροι γύρω από την κεραία ελεύθερα προσπελάσιμοι από το γενικό πληθυσμό, στους οποίους τα όρια έκθεσης υπερβαίνουν το 70% των τιμών, που καθορίζονται στα άρθρα 2 - 4 της υπ' αριθμ. 53571/3839/6.9.2000 κοινής υπουργικής απόφασης ή στην εκάστοτε ισχύουσα αντίστοιχη κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Μεταφορών και Επικοινωνιών. 10. Σε περίπτωση εγκατάστασης

κατασκευής κεραίας σε απόσταση μέχρι 300 μέτρων από την περίμετρο κτιριακών εγκαταστάσεων βρεφονηπιακών σταθμών, σχολείων, γηροκομείων και νοσοκομείων, τα όρια έκθεσης του κοινού απαγορεύεται να υπερβαίνουν το 60% των τιμών, που καθορίζονται στα άρθρα 2 - 4 της υπ' αριθμ. 53571/3839/6.9.2000 κοινής υπουργικής απόφασης ή στην εκάστοτε ισχύουσα αντίστοιχη κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Μεταφορών και Επικοινωνιών. ... 12. Πολεοδομικές παραβάσεις σε ακίνητα, επί των οποίων ήδη υφίσταται κατασκευή κεραίας, δεν θίγουν τη νομιμότητα της άδειας της κατασκευής κεραίας, εφόσον οι παραβάσεις δεν αφορούν την κεραία ή τον οικίσκο αυτής ή την ασφάλεια του κτιρίου, και υπό την προϋπόθεση, ότι το κτίριο ή το δώμα, επί του οποίου τοποθετείται η κεραία, δεν στερείται πολεοδομικής άδειας. 13. Για την τοποθέτηση εγκαταστάσεων κεραιών και συναφών κατασκευών δεν απαιτείται η έκδοση οικοδομικής άδειας, αλλά έγκριση, που χορηγείται από την αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία, ύστερα από έλεγχο των δικαιολογητικών, που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, σύμφωνα με την παρ. 2Η του άρθρου 1 του ν. 2801/2000 και κοινοποιείται στην Ε.Ε.Τ.Τ. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24Α του ν. 2075/1992 (ΦΕΚ 129 Α'). ... 15. Στις δημιουργούμενες ως άνω εγκαταστάσεις λαμβάνονται μέτρα προφύλαξης του κοινού, που καθορίζονται εκάστοτε με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Μεταφορών και Επικοινωνιών. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, και μέχρι της καθ' οιονδήποτε τρόπο τροποποίησής ή ανακλήσεώς της, εφαρμόζεται η υπ' αριθμ. 53571/3839/6.9.2000 κοινή απόφαση «Μέτρα προφύλαξης του κοινού από τη λειτουργία κεραιών εγκατεστημένων στην ξηρά», η οποία ισχύει ως έχει με την επιφύλαξη των διατάξεων, όπως τροποποιείται με το άρθρο αυτό. 16. Οι Πολεοδομικές Υπηρεσίες, στις οποίες κατατίθεται τα δικαιολογητικά για την έγκριση της τοποθέτησης των εγκατεστημένων κεραιών, υποχρεούνται, εντός δύο μηνών από της υποβολής τους, να αποφανθούν αιτιολογημένα επί της νομιμότητας και καταλληλότητας αυτών. Σε περίπτωση άπρακτης παρόδου του ανωτέρω διαστήματος θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί η πολεοδομική έγκριση. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, ανάκλησης της απάντησης ή άρνησης αποδοχής των δικαιολογητικών, ο κύριος της εγκατάστασης δικαιούται να προσφύγει στον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, ο οποίος κρίνει επί της ουσιαστικής και τυπικής νομιμότητας των πράξεων της αρμόδιας Πολεοδομικής Υπηρεσίας και εκδίδει ή απορρίπτει οριστικά την αιτούμενη έγκριση εντός τριάντα ημερών από την κατάθεση πλήρους φακέλου. ... 17. Η περιβαλλοντική αδειοδότηση προηγείται της χορήγησης άδειας εγκατάστασης κατασκευών κεραιών από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Η Περιβαλλοντική

Μελέτη κατατίθεται από τον Κάτοχο του Σταθμού ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του, που μπορεί να είναι και νομικό πρόσωπο, στην οικεία Γενική Γραμματεία Περιφέρειας, σύμφωνα με το ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α΄), η οποία, εντός προθεσμίας δέκα ημερών από της καταθέσεώς της, την αποστέλλει για γνωμοδότηση στην Ε.Ε.Α.Ε. Η οικεία Γενική Γραμματεία Περιφέρειας αποφαινεται περί της υποβληθείσης Μελέτης, μετά τη σύμφωνη γνώμη της Ε.Ε.Α.Ε. και η σχετική απόφαση κοινοποιείται και στον αιτούντα. 18. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, η οποία πρέπει να εκδοθεί εντός έξι μηνών από της δημοσίευσης του παρόντος, καθορίζεται το περιεχόμενο και εξειδικεύεται η ως άνω διαδικασία των Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) για τις εγκαταστάσεις κεραιών σταθμών στην ξηρά. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής, οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να εκδίδουν τις σχετικές εγκρίσεις σύμφωνα με τις διατάξεις για το περιεχόμενο των Μ.Π.Ε., ακολουθώντας τη διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου. 19. Για τους προϋφιστάμενους της ισχύος του παρόντος σταθμούς, οι οποίοι στερούνται Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, απαιτείται η υποβολή Περιβαλλοντικής Μελέτης ή Έκθεσης, κατά περίπτωση, στην Αρχή, που είναι η αρμόδια για την έκδοση της σχετικής έγκρισης, εντός δώδεκα μηνών από την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων της παραγράφου 18, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά της παραγράφου 17. Η ως άνω προθεσμία δύναται να παραταθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών. Για τους σταθμούς αυτούς, διατηρούνται σε ισχύ οι χορηγηθείσες πολεοδομικές εγκρίσεις. 20. Για τους προϋφιστάμενους της ισχύος του παρόντος σταθμούς, οι οποίοι είναι εφοδιασμένοι με Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων, απαιτείται η υποβολή στην Ε.Ε.Α.Ε. μελέτης ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών της κεραίας, σύμφωνα με τα όρια ασφαλούς έκθεσης του κοινού, κατά τις παραγράφους 9 και 10 και η αδειοδότηση από την Ε.Ε.Τ.Τ., εντός δώδεκα μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Η ως άνω προθεσμία δύναται να παραταθεί με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Για τους σταθμούς αυτούς διατηρούνται σε ισχύ οι χορηγηθείσες περιβαλλοντικές και πολεοδομικές εγκρίσεις. 21. Δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση κατασκευής κεραίας κινητής τηλεφωνίας σε κτιριακές εγκαταστάσεις βρεφονηπιακών σταθμών, σχολείων, γηροκομείων και νοσοκομείων. Υφιστάμενες κατασκευές κεραιών επί των ανωτέρω κτιρίων απομακρύνονται εντός διαστήματος έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου. ...». Περαιτέρω, οι προθεσμίες που προβλέπονται στις ανωτέρω παραγράφους 19 και 20, ύστερα από διαδοχικές παρατάσεις, τελικώς παρατάθηκαν, αντιστοίχως, μέχρι 31.3.2012 με την ΥΑ 11744/393/13.5.2011 (Β΄ 879) και μέχρι 31.12.2012 με την ΥΑ 285/11/2011 (Β΄ 8). Με την προβλεπόμενη δε στην παρ. 18 του πιο πάνω άρθρου κοινή υπουργική απόφαση ρυθμίσθηκε το ζήτημα της διαδικασίας περιβαλλοντικής

- αδειοδότησης των κεραιών κινητής τηλεφωνίας (ΥΑ 126884/2007, Β΄ 435). Τέλος, στο άρθρο 67 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Οι αποφάσεις της Ε.Ε.Τ.Τ. υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, προκειμένου περί κανονιστικών αποφάσεων ή την κοινοποίησή τους σε κάθε άλλη περίπτωση. 2. ... 3. ... 4. Κατά των αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, που εκδίδονται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η αίτηση αναίρεσης εκδικάζεται εντός τριμήνου από την ημερομηνία κατάθεσής της στο Συμβούλιο της Επικρατείας και εκδίδεται απόφαση εντός τεσσάρων μηνών από τη συζήτησή της», στο άρθρο 70 παρ. 2 ότι «Από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος καταργούνται: α) Ο ν. 2867/2000... πλην των... καθώς και των διατάξεων που αφορούν στον τομέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών...» και στο άρθρο 74 ότι «Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται ...».
4. Επειδή, με την 3919/2010 απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, κρίθηκε ότι, και μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001, η θέση του Συμβουλίου της Επικρατείας ως δικαστηρίου που δικάζει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 94 και 95 του Συντάγματος, την αίτηση ακυρώσεως κατά των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών, είναι καίρια στο σύστημα του Κράτους Δικαίου που καθιερώνει το Σύνταγμα, το δε εύρος της γενικής ακυρωτικής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου αυτού δεν καταλείπεται στην απόλυτη διάθεση του κοινού νομοθέτη και, συνεπώς, ο περιορισμός της δια της μεταφοράς κατηγοριών υποθέσεων προς εκδίκαση στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο από την άποψη της τήρησης των συνταγματικών ορίων. Περαιτέρω με την ίδια απόφαση κρίθηκε, καθ' ερμηνεία των ως άνω συνταγματικών διατάξεων, ότι ο νόμος μπορεί να αναθέτει στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, όταν η διαφορά γεννάται από εκτελεστή διοικητική πράξη, μόνον ειδική αρμοδιότητα, για συγκεκριμένες κατηγορίες υποθέσεων, η φύση και η σπουδαιότητα των οποίων δεν επιβάλλει, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, την εκδίκασή τους από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η κατά τα ανωτέρω ανατιθέμενη στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια αρμοδιότητα μπορεί να οργανωθεί από το νόμο είτε ως ακυρωτική, όταν το αίτημα ενώπιον του δικαστηρίου δεν μπορεί, σύμφωνα με το νόμο να έχει ως περιεχόμενο την τροποποίηση, αλλά μόνο την εν όλω ή εν μέρει ακύρωση εκτελεστής διοικητικής πράξης, είτε ως αρμοδιότητα που εκτείνεται σε άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας, όταν το αίτημα ενώπιον του δικαστηρίου μπορεί, σύμφωνα με τον νόμο, να είναι, εκτός από την ακύρωση, και η μεταρρύθμιση εκτελεστής διοικητικής πράξης και το δικαστήριο έχει, κατ' αρχήν, την εξουσία να διαμορφώσει το ουσιαστικό περιεχόμενο της πράξης ή του δικαιώματος, της υποχρεώσεως ή της κατάστασης που απορρέει

από αυτή, μετά από διάγνωση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης. Τέλος, με την ίδια απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου κρίθηκε, ότι από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τα άρθρα 26 και 43 του Συντάγματος, με τα οποία, αντιστοίχως κατοχυρώνεται η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών και προβλέπεται ο θεσμός της νομοθετικής εξουσιοδότησης, προκύπτει ότι δεν επιτρέπεται να οργανώνεται η αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ως εκτεινόμενη σε άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας για την εκδίκαση των κατηγοριών υποθέσεων, στις οποίες η άσκηση της δικαιοδοσίας αυτής συνεπάγεται την υπεισέλωση της δικαστικής λειτουργίας στην εκτελεστική επί θεμάτων, για τα οποία είναι αυτή αποκλειστικώς αρμόδια, είτε λόγω ρητής συνταγματικής πρόβλεψης, όπως στην περίπτωση της προσβολής κανονιστικών διοικητικών πράξεων, των οποίων η μεταρρύθμιση θα συνιστούσε θέσπιση νέας κανονιστικής διοικητικής πράξης, για την οποία αρμόδια είναι μόνο τα προβλεπόμενα από το άρθρο 43 του Συντάγματος όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, είτε, προκειμένου περί ατομικών διοικητικών πράξεων, λόγω των απαιτούμενων για την έκδοσή τους προϋποθέσεων, του χαρακτήρα της έρευνας, βάσει της οποίας μπορεί να διαπιστωθεί η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών και των συνεπειών μεταρρύθμισης της πράξης, ενόψει των οποίων η άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, θα παραβίαζε τα όρια της ανατιθέμενης αποκλειστικώς στα όργανα της Διοικητικής κρατικής εξουσίας, βάσει της αρχής της διάκρισης των λειτουργιών. Εξάλλου, με την πιο πάνω απόφαση της Ολομελείας κρίθηκε περαιτέρω, ότι με τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 67 του ν. 3431/2006, προβλέπεται η μετατροπή των διαφορών που ανακύπτουν από οποιαδήποτε απόφαση, κανονιστική ή ατομική, της Ε.Ε.Τ.Τ. σε διαφορές πλήρους δικαιοδοσίας και ότι, προκειμένου περί διαφορών που ανακύπτουν από ατομικές διοικητικές πράξεις, η συνταγματικότητα ή μη της ρύθμισης αυτής, δηλαδή η κρίση του ζητήματος αν η άσκηση πλήρους δικαιοδοσίας θα παραβίαζε τα όρια της ανατιθέμενης αποκλειστικώς στα όργανα της Διοίκησης κρατικής εξουσίας, βάσει της αρχής της διάκρισης των λειτουργιών, είναι εξεταστέα βάσει των ανωτέρω κριτηρίων για κάθε κατηγορία υποθέσεων.

5. Επειδή, οι διαφορές που γεννώνται από την προσβολή των ατομικών διοικητικών πράξεων της Ε.Ε.Τ.Τ., που έχουν ως αντικείμενο τη χορήγηση, τροποποίηση ή ανάκληση άδειας εγκατάστασης κεραίας κινητής τηλεφωνίας, δεν είναι δεκτικές ουσιαστικού δικαστικού ελέγχου, σύμφωνα με όσα έχουν κριθεί με την απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, δεδομένου ότι η ρυθμιστική αρχή χορηγεί την άδεια βάσει εκτιμήσεων που συνδέονται με τον έλεγχο τηλεπικοινωνιακής σκοπιμότητας, η εκτίμηση της οποίας ανήκει στο πεδίο δράσης της ενεργού Διοίκησης, μη δυνάμενη να ανατεθεί στα όργανα της δικαστικής εξουσίας, δεδομένου και ότι η άσκηση της αρμοδιότητας αυτής συναρτάται ευθέως με

ειδικές επιστημονικές γνώσεις και τεχνικές κρίσεις, η εξέταση της ορθότητας των οποίων, στο πλαίσιο άσκησης πλήρους δικαιοδοσίας, δεν διευρύνει τη λυσιτέλεια και αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου και ως εκ τούτου για τις υποθέσεις αυτές, η αίτηση ακυρώσεως αποτελεί αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα. Συνεπώς, η επίμαχη διάταξη του άρθρου 67 του ν. 3431/2006, είναι αντισυνταγματική, κατά το μέρος που μετατρέπει τις διαφορές αυτές σε διαφορές πλήρους δικαιοδοσίας. Περαιτέρω, όμως οι διαφορές αυτές, ο οποίες, ως ακυρωτικές, ανήκουν καταρχήν στη δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενόψει του τεκμηρίου ακυρωτικής αρμοδιότητας του δικαστηρίου αυτού, όπως έχει ήδη εκτεθεί, επιτρεπώς, ενόψει της φύσης και της σπουδαιότητάς τους, υπάγονται με τις πιο πάνω διατάξεις στην ακυρωτική αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου. Ενόψει δε τούτων, στις διαφορές αυτές ισχύει η γενική 60θήμερη προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως.

6. Επειδή, η κρινόμενη υπόθεση, η οποία ανήκει στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου ως προς την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση της Ε.Ε.Τ.Τ., κατά τα ήδη εκτεθέντα, πρέπει να κρατηθεί και να δικασθεί από το παρόν Δικαστήριο, όχι μόνο βάσει του άρθρου 34 παρ. 1 του ν. 1968/1991 (Α' 150), για λόγους οικονομίας της δίκης, αλλά και λόγω της συνάφειας της ανωτέρω πράξης με την επίσης προσβαλλόμενη 7547/20.2.2004 απόφαση του Νομάρχη Αθηνών, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την εγκατάσταση της επίδικης κεραίας, η οποία εξακολουθεί και ανήκει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας.
7. Επειδή, στη δίκη παρεμβαίνει με προφανές έννομο συμφέρον υπέρ του κύρους των προσβαλλόμενων πράξεων η εταιρεία «W. E. T. ΑΕΒΕ», ως διάδοχος της εταιρείας, υπέρ της οποίας εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.
8. Επειδή, το δικόγραφο της κρινόμενης αιτήσεως υπογράφεται από δικηγόρο ως πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος νομιμοποιήθηκε με προφορική μεν δήλωση κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο για τον δεύτερο, τον τρίτο και τον όγδοο από τους αιτούντες, με συμβολαιογραφικό δε πληρεξούσιο, το οποίο προσκομίσθηκε εντός της προθεσμίας που χορήγησε ο Προεδρεύων του Τμήματος, μόνον ως προς την τέταρτη και την έκτη από αυτούς. Αντιθέτως, ως προς τους λοιπούς αιτούντες δεν νομιμοποιήθηκε ο δικηγόρος αυτός κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 27 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 2479/1997 (Α' 67), και, συνεπώς, ως προς τους αιτούντες αυτούς η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
9. Επειδή, εκ των αιτούντων, ως προς τους οποίους νομιμοποιήθηκε ο δικηγόρος που υπογράφει την κρινόμενη αίτηση, οι δεύτερος (Η. Κ.), τέταρτη (Α. Γ.), έκτη (Β. Κ.) και όγδοος (Κ. Γ.) είναι κάτοικοι γειτονικών ακινήτων, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προσκόμισαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Συνεπώς, με έννομο συμφέρον ασκούν την κρινόμενη αίτηση ισχυριζόμενοι ότι

- από την εγκατάσταση και λειτουργία της κεραίας στην επίμαχη θέση, θα προκύψουν σοβαροί κίνδυνοι για την υγεία των κατοίκων της περιοχής. Αντιθέτως, ο τρίτος από αυτούς (Κ. Λ.) δεν απέδειξε την ιδιότητά του ως περιοίκου και, συνεπώς, η αίτηση ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως προς αυτόν ως άνευ εννόμου συμφέροντος ασκουμένη.
10. Επειδή, η κατά το άρθρο 46 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως κατά ατομικής διοικητικής πράξης μη δημοσιευτέας, η οποία δεν έχει κοινοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο, αρχίζει από τότε που αυτός έλαβε πλήρη γνώση της έκδοσης της πράξης και του περιεχομένου της. Το δε συγκεκριμένο χρονικό σημείο της πλήρους γνώσης μπορεί να τεκμαίρεται κατ' εκτίμηση των περιστάσεων κάθε υπόθεσης.
 11. Επειδή, η άδεια εγκατάστασης κεραίας κινητής τηλεφωνίας εκδίδεται χωρίς δημοσιότητα, μόνη δε η τοποθέτηση της προβλεπόμενης στη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2801/2000 πινακίδας, με τον αριθμό της άδειας, ακόμη και όταν προκύπτει ότι τηρήθηκε η υποχρέωση αυτή, δεν συνιστά στοιχείο πρόσφορο για τη γνώση της αδείας από τους περιοίκους, διότι κατά νόμο τοποθετείται στη βάση της κεραίας, που αποτελεί σημείο μη προσιτό στο ευρύ κοινό και ορατό από αυτό, τουλάχιστον στις περιπτώσεις εγκατάστασης της κεραίας σε δώμα οικοδομής. Στην προκειμένη περίπτωση, η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη της Ε.Ε.Τ.Τ. εκδόθηκε στις 12.6.2003, η δεύτερη προσβαλλόμενη νομαρχιακή απόφαση εκδόθηκε στις 20.2.2004 και η αίτηση ακυρώσεως ασκήθηκε στις 15.6.2009, οι δε αιτούντες προβάλλουν ότι δεν αναρτήθηκε κοντά στη βάση της επίδικης κεραίας η προβλεπόμενη στην ανωτέρω διάταξη πινακίδα, καθώς και ότι ο τρόπος τοποθέτησης της κεραίας (εντός καμινάδας τζακιού), όπως εμφανίζεται και στα προσκομιζόμενα στοιχεία, δεν την καθιστά αντιληπτή. Ισχυρίζονται ακόμη ότι γνώση των προσβαλλόμενων πράξεων έλαβαν στις 22.4.2009 και 27.4.2009 από έγγραφα της Ε.Ε.Τ.Τ. και της Διεύθυνσης ΠΕ.ΧΩ. της Νομαρχίας Αθηνών απευθυνόμενα στον όγδοο των αιτούντων. Με τα δεδομένα αυτά, δεν μπορεί από μόνη την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος των έξι ετών περίπου από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης έως την κατάθεση της αιτήσεως ακυρώσεως να συναχθεί τεκμήριο γνώσης της πράξης αυτής εκ μέρους των αιτούντων σε χρόνο που να καθιστά την κρινόμενη αίτηση εκπρόθεσμη.
 12. Επειδή, από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 31 του ν. 3431/2006, συνάγεται ότι η ρύθμιση της παρ. 19, με την οποία παρέχεται η δυνατότητα εκ των υστέρων περιβαλλοντικής αδειοδότησης για τους υφιστάμενους κατά την έναρξη ισχύος του σταθμούς, καταλαμβάνει όσους είχαν αδειοδοτηθεί χωρίς να έχει προηγηθεί έγκριση περιβαλλοντικών όρων, έως την έκδοση, κατ' εξουσιοδότηση του ν. 3010/2002, της Κ.Υ.Α. 15393/2002, με την οποία για πρώτη φορά ορίσθηκε ρητώς ότι η επίμαχη δραστηριότητα υπόκειται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση, με την προϋπόθεση όμως ότι διέθεταν τις απαιτούμενες από το ισχύον κατά το χρόνο έκδοσης των σχετικών πράξεων

καθεστώς, λοιπές εγκρίσεις, όπως η έγκριση του Υπουργού Μεταφορών ή της Ε.Ε.Τ.Τ., η έγκριση της Ε.Ε.Α.Ε., που προβλέφθηκε, κατά τα ήδη εκτεθέντα, με την Κ.Υ.Α. για τα μέτρα προφύλαξης του κοινού του 2000 και η έγκριση για την εκτέλεση δομικών εργασιών. Τούτο δε διότι δεν προκύπτει ότι με την ανωτέρω ρύθμιση αποσκοπείται η νομιμοποίηση σταθμών, που είχαν εγκατασταθεί παρανόμως και για τους οποίους δεν είχαν εγκριθεί περιβαλλοντικοί όροι έως την έναρξη ισχύος των ως άνω διατάξεων, αλλά μόνο η δυνατότητα να καλυφθεί η έλλειψη αυτή για εκείνους που είχαν εγκατασταθεί υπό το προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς, κατά το οποίο δεν απαιτείτο η προϋπόθεση αυτή. Περαιτέρω, η ρύθμιση της παρ. 20, με την οποία αποσκοπείται η προσαρμογή των εγκατεστημένων σταθμών στα όρια ασφαλούς έκθεσης του κοινού που θεσπίζει ο ως άνω νόμος, καταλαμβάνει όσους διέθεταν περιβαλλοντικές εγκρίσεις και προβλέπει τη δυνατότητα υποβολής στην Ε.Ε.Α.Ε. μελέτης ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών, προκειμένου να διαπιστωθεί η προσαρμογή προς τα όρια αυτά, χωρίς να απαιτείται η εκ νέου τήρηση της διαδικασίας κατά τα λοιπά. Κατά την έννοια, πάντως, των ανωτέρω διατάξεων, θεωρούνται νομίμως υφιστάμενοι οι σταθμοί, για τους οποίους είχαν ήδη εγκριθεί περιβαλλοντικοί όροι, έστω και μετά την έκδοση της άδειας εγκατάστασης, δεν απαιτείται δε για τους σταθμούς αυτούς να κινηθεί εκ νέου η ήδη τηρηθείσα διαδικασία, περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Ενόψει δε του πλήθους των εγκατεστημένων κεραιών κρίνονται ανεκτές και οι διαδοχικές παρατάσεις για εύλογο, πάντως, χρόνο. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, δηλαδή το γεγονός ότι η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ, όπως ενσωματώθηκε, δεν περιελάμβανε ρητά την επίμαχη δραστηριότητα, ότι υπήρξαν αντίθετες αποφάσεις του Δ΄ και του Ε΄ Τμήματος του Δικαστηρίου και τελικώς το ζήτημα επιλύθηκε με τη μνημονευθείσα απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, ότι η ως άνω παρ. 19 του άρθρου 31 του ν. 3431/2006 αφορά σταθμούς, για τους οποίους είχαν χορηγηθεί οι λοιπές εγκρίσεις κατά την ισχύουσα νομοθεσία και συνεπώς δεν εστερούντο παντελώς οποιασδήποτε περιβαλλοντικής εκτίμησης, η ρύθμιση της παραγράφου αυτής δεν έρχεται σε αντίθεση με την Οδηγία 85/337/ΕΟΚ. Περαιτέρω, και η ρύθμιση της παρ. 20 του ίδιου άρθρου, με την οποία καλύπτεται η εκ των υστέρων έκδοση περιβαλλοντικών όρων με μόνη την υποβολή μελέτης ακτινοβολιών χωρίς να απαιτείται η εκ νέου τήρηση της διαδικασίας επιτρεπώς τίθεται κατά τα ήδη εκτεθέντα και δεν έρχεται σε αντίθεση με την Οδηγία 85/337/ΕΚ (βλ. ΔΕΚ C-215/2006, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, ΣτΕ 1056, 1057/2012 7μ.).

13. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα εταιρεία έλαβε την υπ' αριθ. Μι/411/495/7.5.2003 θετική γνώμη της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας για την εγκατάσταση κεραίας σταθμού βάσης κινητής τηλεφωνίας στην ξηρά στη θέση «ΧΑΛΑΝΔΡΙ 1», στη συμβολή των οδών Σαρανταπόρου 16 και Κύμης στο Δήμο Χαλανδρίου.

Στη συνέχεια εκδόθηκε η υπ' αριθ. 286/29/12.6.2003 απόφαση του Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), με την οποία χορηγήθηκε στην παρεμβαίνουσα εταιρεία άδεια για την εγκατάσταση κεραίας σταθμού στην ξηρά στην ανωτέρω θέση και παρασχέθηκε η σύμφωνη γνώμη για την κατασκευή οικίσκου στέγασης μηχανημάτων και των συναφών δομικών κατασκευών. Ακολούθησε η έκδοση της δεύτερης προσβαλλόμενης πράξης του Νομάρχη Αθηνών, η οποία υπογράφεται από την Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Προστασίας Περιβάλλοντος της Νομαρχίας Αθηνών, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου. Μετά την έναρξη ισχύος του νόμου 3431/2006 η παρεμβαίνουσα εταιρεία έλαβε τις υπ' αριθ. Μι/411/2546/22.6.2009 και Μι/411/1909/30.4.2009 θετικές γνωματεύσεις της Ε.Ε.Α.Ε., κατέθεσε τεύχος μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την έγκριση νέων περιβαλλοντικών όρων και αιτήθηκε από την Ε.Ε.Τ.Τ. την έκδοση νέας άδειας για την εγκατάσταση της επίδικης κεραίας.

14. Επειδή, από τα εκτεθέντα προκύπτει ότι η αρχική άδεια της παρεμβαίνουσας εκδόθηκε στις 12.6.2003, υπό το καθεστώς του ν. 2801/2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του μνημονευθέντος Κανονισμού αδειών κατασκευών στην ξηρά του έτους 2001. Μεταγενεστέρως, ενόψει των ρυθμίσεων της Κ.Υ.Α. 15393/2002, εκδόθηκε και νομαρχιακή απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, κατά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως, η άδεια εγκατάστασης κεραίας της παρεμβαίνουσας ήταν, καταρχήν, νόμιμη, βάσει των ρυθμίσεων του ν. 3431/2006, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ήδη. Συνεπώς, οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι με την κρινόμενη αίτηση λόγοι ακυρώσεως είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.
15. Επειδή, με το ν. 1650/1986 (Α' 160) θεσπίζονται κανόνες αναφερόμενοι, μεταξύ άλλων, στις προϋποθέσεις και στη διαδικασία για την έγκριση της εγκατάστασης δραστηριοτήτων ή εκτέλεσης έργων, από τα οποία απειλούνται δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ειδικότερα στο άρθρο 1 του νόμου αυτού γίνεται μνεία στην καθιέρωση κριτηρίων και μηχανισμών, ώστε ο άνθρωπος ως άτομο και ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, να ζει σε υψηλής ποιότητας περιβάλλον, μέσα στο οποίο να προστατεύεται η υγεία του και να ευνοείται η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, μεταξύ δε των στόχων του νόμου αναφέρεται (παρ. 2 εδ. β') η διασφάλιση της ανθρώπινης υγείας από τις διάφορες μορφές υποβάθμισης του περιβάλλοντος, ειδικότερα τη ρύπανση και τις οχλήσεις. Ως ρύπανση δε, νοείται, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 2 του νόμου, η παρουσία στο περιβάλλον ρύπων, δηλαδή κάθε είδους ουσιών, θορύβου, ακτινοβολίας, ή άλλων μορφών ενέργειας, σε ποσότητα, συγκέντρωση ή διάρκεια που μπορούν να προκαλέσουν αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, στους ζωντανούς οργανισμούς και στα οικοσυστήματα. Περαιτέρω, ως υποβάθμιση του περιβάλλοντος, κατά την παρ. 4 του ίδιου άρθρου 2 του νόμου, νοείται η πρόκληση από ανθρώπινες δραστηριότητες ρύπανσης ή οποιασδήποτε άλλης μεταβολής στο περιβάλλον, η οποία είναι

πιθανό να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία, στην ποιότητα ζωής και στην υγεία των κατοίκων. Εξάλλου, με το άρθρο 3 του νόμου παρέχεται εξουσιοδότηση για την κατάταξη των έργων και δραστηριοτήτων σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, στη δεύτερη δε από τις κατηγορίες αυτές κατατάσσονται έργα και δραστηριότητες που, χωρίς να προκαλούν σοβαρούς κινδύνους ή οχλήσεις, πρέπει να υποβάλλονται για την προστασία του περιβάλλοντος σε γενικές προδιαγραφές, όρους και περιορισμούς, που προβλέπονται από κανονιστικές διατάξεις. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 4 του ίδιου νόμου, για την πραγματοποίηση έργων ή δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στις πιο πάνω κατηγορίες απαιτείται η έγκριση περιβαλλοντικών όρων, που για τη δεύτερη κατηγορία, γίνεται με απόφαση του νομάρχη. Κατ' επίκληση εξουσιοδοτήσεων του νόμου αυτού, αλλά και σε συμμόρφωση προς τις Οδηγίες 84/360/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκδόθηκε η κοινή υπουργική απόφαση 69269/5387/24.10.1990 (Β' 678), με την οποία, μεταξύ άλλων, ορίζονται τα έργα και δραστηριότητες κατά κατηγορία, τα στοιχεία και οι προδιαγραφές των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων καθώς και η διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Τα έργα της Β' κατηγορίας δεν απαριθμούνται στην πιο πάνω απόφαση, αλλά στο άρθρο 5 αυτής ορίζεται ότι στην κατηγορία αυτή κατατάσσονται τα έργα και οι δραστηριότητες, που δεν περιλαμβάνονται στον πίνακα του άρθρου 4, για τη λειτουργία των οποίων απαιτείται άδεια κατά την ισχύουσα νομοθεσία. Οι πιο πάνω διατάξεις του ν. 1650/1986 τροποποιήθηκαν με το ν. 3010/2002 (Α' 91), κατ' επίκληση των διατάξεων του οποίου, αλλά και σε συμμόρφωση προς τις Οδηγίες 96/61/ΕΚ και 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκδόθηκε η κοινή υπουργική απόφαση ΗΠ. 15393/2332/5.8.2002 (Β' 1022). Με την τελευταία αυτή απόφαση οι σταθμοί βάσης και αναμετάδοσης κινητής τηλεφωνίας κατατάσσονται, ως ειδικά έργα, στα έργα της δεύτερης κατηγορίας, 4η υποκατηγορία (ομάδα 10 ειδικά έργα περ.15 της ως άνω Κ.Υ.Α.). Ακολουθώντας, με την κοινή υπουργική απόφαση ΗΠ11014/703/Φ104/14.3.2003 (Β 332), με την οποία ρυθμίζεται η διαδικασία προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 1650/1986, όπως ισχύει, καθορίστηκε, μεταξύ άλλων, αφενός η διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων των έργων της υποκατηγορίας 4 της Β' Κατηγορίας, όπως είναι και οι σταθμοί βάσης και αναμετάδοσης κινητής τηλεφωνίας (άρθρα 10, 11), αφετέρου το περιεχόμενο της απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (άρθρο 12). Ειδικότερα, στο άρθρο 11 παρ. 1 της ανωτέρω Κ.Υ.Α. ορίζεται ότι : «Ο ενδιαφερόμενος φορέας ή ιδιώτης υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που συνοδεύεται από φάκελο ο οποίος περιλαμβάνει Περιβαλλοντική Έκθεση ... Το περιεχόμενο της Περιβαλλοντικής Έκθεσης καθώς και τα απαιτούμενα

δικαιολογητικά και στοιχεία που την τεκμηριώνουν καθορίζεται σύμφωνα με την παρ. 10 του άρθρου 4 του Ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με την παραγ. 10 εδ. β΄ του άρθρου 2 του Ν. 3010/2002». Στην τελευταία αυτή διάταξη της παρ. 10 εδ. β΄ του άρθρου 2 του ν. 3010/2002 προβλέπεται ότι με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργού καθορίζονται οι προδιαγραφές και το περιεχόμενο, μεταξύ άλλων, της Περιβαλλοντικής Έκθεσης. Με βάση αυτή την εξουσιοδοτική διάταξη εκδόθηκε, μετά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, η 126884/2007 απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. «Διαδικασία Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης και Περιεχόμενο Περιβαλλοντικών Μελετών για τις Εγκαταστάσεις Κεραιών Σταθμών στην Ξηρά, σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 18 του ν. 3431/2006» (Β΄435). Στο Παράρτημα ΙΙΙ που προσαρτάται στην απόφαση αυτή προβλέπεται ως περιεχόμενο της Περιβαλλοντικής Έκθεσης για έργα εγκατάστασης κεραιών σταθμών στην Ξηρά «η συνοπτική παρουσίαση τυχόν εναλλακτικών λύσεων σε μορφή κειμένου με ενδεικτικό σχέδιο για κάθε λύση που έχει σχέση με τη θέση του έργου, το μέγεθος, τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τα μέτρα ελέγχου των οχλήσεων...». Στο άρθρο δε 14 παρ. 2α της ως άνω Κ.Υ.Α. ΗΠ11014/703/Φ104/14.3.2003, περιλαμβάνεται, επιτρεπώς κατά το άρθρο 6 παρ. 4 του ν. 3010/2002, μεταβατική διάταξη, σύμφωνα με την οποία μέχρι να εκδοθούν οι αποφάσεις της παρ. 10 εδ. β΄ 4 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3010/2002, η Μελέτη του Πίνακα 3 του άρθρου 16 της Κ.Υ.Α. 69269/5387/90 αποτελεί το περιεχόμενο της Περιβαλλοντικής Έκθεσης του ως άνω άρθρου 11 παρ. 1 της Κ.Υ.Α. αυτής.

16. Επειδή, στην Κ.Υ.Α 69269/5387/1990 ορίζεται ως υποχρεωτική η σύνταξη μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τα έργα της α΄ κατηγορίας (άρθρ. 6) και ερωτηματολογίου για τα έργα β΄ κατηγορίας (άρθρ. 7) και καθορίζεται η διαδικασία της προέγκρισης χωροθέτησης (άρθρο 8) και έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων (άρθρο 9). Κατά τα ήδη κριθέντα, η ανωτέρω διάταξη αυτής της κοινής υπουργικής απόφασης, με την οποία προβλέπεται η συμπλήρωση απλού ερωτηματολογίου θεωρουμένου ως υποκατάστατου της Μ.Π.Ε., για τα έργα της β΄ κατηγορίας, είναι ανίσχυρη ως κείμενη εκτός εξουσιοδότησης, διότι το ερωτηματολόγιο δεν είναι επαρκές μέσο, κατά τις διατάξεις του ν. 1650/1986, αλλ' απαιτείται η σύνταξη ολοκληρωμένης και συστηματικής επιστημονικής μελέτης, στην οποία να επισημαίνονται με ακρίβεια οι πιθανές επιπτώσεις του έργου, στο φυσικό και στο ανθρωπογενές περιβάλλον (ΣτΕ 2975/2010, 600/2007, 1367/2006, 287/2003, 3395/2001, 3703/2000, 4811/1996).
17. Επειδή, στην Περιβαλλοντική Έκθεση που υπέβαλλε η παρεμβαίνουσα προς έγκριση, δεν περιλαμβάνεται, έστω και συνοπτική, παρουσίαση των τυχόν εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν, βάσει περιβαλλοντικών κριτηρίων,

ως προς τη θέση εγκατάστασης του επίδικου σταθμού. Ειδικότερα, στη σελίδα 4 της Έκθεσης, υπό τον τίτλο «ΓΕΝΙΚΑ», αναφέρεται ότι η εταιρεία «στα πλαίσια επέκτασης του δικτύου της, έχει προγραμματίσει την εγκατάσταση σταθμού βάσης κινητής τηλεφωνίας στην οδό ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ 16 του δήμου ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ στον νομό ΑΤΤΙΚΗΣ ... Ο χώρος έχει επιλεγεί βάσει σχεδιασμού λειτουργίας κυψελοειδούς τηλεπικοινωνιακού δικτύου GSM 900. Βασικός λόγος για την επιλογή του συγκεκριμένου κτιρίου είναι η ιδιαίτερη θέση στην οποία αυτό βρίσκεται και εξυπηρετεί καλύτερα την ανάπτυξη του δικτύου της εταιρείας σε σχέση με τα υπόλοιπα κτίρια της περιοχής» και στη σελίδα 12, υπό τον τίτλο «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ (Ερωτηματολόγιο Πίνακα 3 της Κ.Υ.Α 69269/5287/90)», στο πεδίο «περιγραφή των τυχόν υφιστάμενων εναλλακτικών λύσεων» δίδεται η απάντηση «ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ». Με τα δεδομένα αυτά, εφόσον στην Περιβαλλοντική Έκθεση γίνεται περιγραφή μίας και μοναδικής θέσης τοποθέτησης της κεραίας και δεν προκύπτει ότι εξετάστηκαν, βάσει περιβαλλοντικών κριτηρίων, εναλλακτικές λύσεις και θέσεις, η προσβαλλόμενη πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του επίδικου σταθμού βάσης κινητής τηλεφωνίας δεν έχει, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα, εκδοθεί νομίμως και για το λόγο αυτό πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη νομαρχιακή απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων και η ερειδόμενη σε αυτήν, έστω και εάν η έκδοσή της προηγήθηκε χρονικά, άδεια της Ε.Τ.Τ.Τ. και να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.